

S'assegura que el document que redactarà avui la sisena Comissió conté:

I.- Demanda d'evacuació dels combatents estrangers.

II.- Restabliment immediat de la llibertat de comerç d'armes a favor del Govern de la República.

LA COMISSIO NO ARRIBA A CAP ACORD

Alvarez del Vayo presenta a avui les demandes minimes del Govern de la República

Ginebra, 28. — El subcomité de redacció encarregat per la sisena Comissió d'elaborar el projecte de resolució que sancioni el debat sobre el problema espanyol, s'ha reunit a dos quarts de sis de la tarda.

Ha decidit d'ajornar fins a demà, a les set de la tarda, la continuació de les deliberacions.

La delegació britànica ha presentat un text en el qual s'insisteix principalment sobre el reforçament de la salvaguarda de la no intervenció, tot i posant de relleu que en cas de fracàs definitiu, el conjunt del problema espanyol haurà de tornar a ésser estudiat.

Delbos ha defensat sense reserves el text britànic.

Del Vayo ha rebutjat el text com a base de discussió, i ha tornat a plantejar, purament i simplement, els cinc punts de la demanda espanyola.

1. Reconeixement de l'agressió de què ha estat objecte Espanya de part d'Alemanya i Itàlia;
2. Que la Societat de Nacions examini urgentment la qüestió i cerqui la manera de posar fi a l'agressió;
3. Restitució integral al Govern espanyol del dret d'adquirir lliurement el material de guerra que consideri necessari;
4. Evacuació dels combatents no espanyols que es trobin a Espanya;
5. Que les mesures de seguretat adoptades a la Mediterrània siguin fetes extensives a Espanya.

Després d'una discussió llarga i difícil, s'ha arribat a un acord sobre la fórmula següent, encaminada a sortir de l'entollament actual: que el delegat espanyol redacti demà el text d'un projecte en el qual es consignin l'extrem límit de les concessions que el Govern de la República estigui disposat a consentir en allò que es refereix als cinc punts esmentats.

LA QÜESTIÓ ESPANYOLA, A GINEBRA

¿Guanyarà Espanya la batalla de Ginebra?

Ginebra, 29 (URGENT). — Abans de la reunió del Comitè de redacció que ha d'elaborar el text de la resolució relativa a Espanya, sembla que la situació ha millorat.

Els elements ben informats diuen que el text en qüestió constitueix un veritable esforç cap a la conciliació.

El document que s'està elaborant conté solament dos punts: Primer: Demanda d'evacuació dels combatents estrangers. Segon: Restabliment immediat de la llibertat per al comerç d'armes a favor del Govern de la República.

Es fa notar, en canvi, que l'organisme internacional es nega a reconèixer la invasió estrangera de què és víctima Espanya.

Abans de la reunió d'aquesta tarda, el senyor Alvarez del Vayo ha conferenciat amb els senyors Blum i Delbos sobre el particular.

El Govern nord-americà, d'acord amb els ideals de la S. de N.

Ginebra, 29. — El Consell de la Societat de Nacions s'ha reunit aquest matí en sessió privada.

En començar la reunió, el secretari general, senyor Avenol, ha comunicat que el Govern dels Estats Units havia comunicat a la Societat de Nacions el text de la declaració feta el dia 7 de juliol proposant per Cordell Hull, sobre els objectius que persegueix la política exterior dels Estats Units, així com les res-

postes dels diversos Governos sobre el particular.

El Consell ha decidit que el text d'aquesta declaració sigui enviat a tots els Estats membres de l'organització.

El senyor Delbos ha declarat que era consolingut constatar que els objectius que persegueix el Govern nord-americà estan totalment d'acord amb els ideals que animen la Societat de Nacions.

Prossegueix l'avanç republicà a l'Alt Aragó

L'enemic pressiona al Nord amb grans masses d'artilleria i aviació

València, 29. — Ministeri de Defensa Nacional. Comunicat oficial de guerra.

EXERCIT DE TERRA:

CENTRE I SUD. — Sense novetats.

EST. — Al front de l'Alt Aragó, les nostres tropes continuaren ahr el seu avanç i ocuparen el quilòmetre 22 de la carretera de Jaca a El Grado i els pobles de Latres, Laies, San Vicente i Serué, entre els rius Huerfano i Matría, afluents del Gallego.

Més al Sud, després de passar Irbort, conquistaren l'Hermita de Santa Ana, Páco, Matría i altres poblacions.

L'artilleria facciosa canoneja les línies de Suelta Alta, Monte Oscuro i Collado del Maestro.

Les posicions del sector de Fuentes de Ebro, foren també bombardejades per l'artilleria facciosa, així com el poble de Pina.

Avui al sector de Zuera, l'enemic, després d'una intensa preparació d'artilleria, avançà protegit per tancs en direcció a les nostres posicions de Loma de Enmedio i sobre El Vedado de Zuera. Després d'un considerable malgastament de municions d'artilleria, aconseguí ocupar l'esmentat cim.

SUD TEIX. — Eretelats en diversos sectors.

Al de Toledo, fracassà un intent faccís sobre la Casa Testinos.

LLEVANT. — Durant la jornada d'ahir, l'artilleria enemiga emplaçada pels voltants de Fuente de San Vicente, canoneja les tropes republicanes que avançaven en direcció a La Regatilla i els alts de Marimé, quita.

Les nostres bateries actuaren contra Terol i els seus voltants. L'aviació facciosa bombardejà Argentes, Lidón i Visiedo.

NORD. — Ahr en un contraatac efectuat per a recuperar un cim del sector oriental, aconseguírem ocupar-lo i foren afegades a l'enemic dues banderes, una monàrquica i una altra de la JONS, i quatre metralladores. A més tinguérem els facciosos molt baixos.

Els rebats continuaren després per dues vegades. El primer atac fou rebutjat i aconseguírem els seus propòsits en el segon.

Durant tot el dia, els facciosos atacaren amb grans masses d'aviació, tancs i artilleria. Obligaren les nostres tropes a repliegarse la qual cosa feren amb un ordre perfecte fins a la línia Ribadesella-Llodio-Braho.

Al front del Sud, l'enemic intentà avançar per El Abedul, però fou energicament rebutjat des de les nostres posicions de Trevisos i Piedra de Loma Verde.

Posteriorment, haguerem de retardar les nostres forces al sector de Tarma.

Sobre Trubia actuà intensament l'enemic amb la seva artilleria. Canoneja lleugerament San Esteban, des de Los Sanatorios, al sector d'O Viedo.

Aquest matí trenta aparells enemics bombardejaren les nostres posicions del sector d'Onís. Actuà també amb intensitat l'artilleria rebel.

EL MAGNIFIC DISCURS DE DELBOS

De la sessió celebrada ahir per la comissió política de l'Assemblea de la Societat de Nacions, destaca sobretot el discurs pronunciat pel ministre francès de Negocios Exteriors Mr. Yvon Delbos, amb motiu del debat iniciat ahir pel magnífic discurs pronunciat per Alvarez del Vayo.

El discurs de Delbos ha causat sensació per la claredat amb què ha judicat la situació de la guerra a Espanya i per la precisió amb què ha exposat quina era la situació de França en el moment de parlar de la política de no intervenció, apadrinada per França. Delbos va arribar-se a fer una crítica serena dels avantatges que havia reportat, evitant una guerra mundial, però ha deixat entreveure que la no intervenció a Espanya havia servit d'arma a algunes potències per intervenir d'una manera directa en el nostre conflicte.

Aquesta declaració causà veritable sensació, perquè és la primera vegada que un representant francès ha parlat de la no intervenció amb tanta claredat.

AQUESTA SITUACIO HA D'ACABAR

Un altre punt interessantíssim i no menys valent del discurs de Delbos, ha estat en referència a la intervenció dels estats feixistes a la nostra guerra.

«Han començat — diu — greus faltes, s'han proclamat solidaritats sòdies de la muntanya — i victòries nacionals. D'aquesta manera ha estat agreujat el conflicte espanyol i s'ha creat una situació perillosa.

Aquesta situació, que ja ho he declarat en nom del Govern francès, ha d'acabar. He dit i repetit, que la política de no intervenció, que ha de ser una intervenció política d'Espanya i que la integritat del seu territori i dependències quedin lliures de tota ingerència estrangera».

LES PROPOSICIONS ANGLO-FRANCESES

Naturalment, l'opinió francesa, expressada a través de les paraules de Delbos, havien de tenir conseqüències. Aquestes conseqüències han estat la decisió presa conjuntament per França i Anglaterra, de presentar a Roma propostions clares i concretes per tal de posar fi a la intervenció de les potències feixistes a la guerra d'Espanya.

Sobre aquest tema el punt de vista francès l'ha expressat Delbos de la següent manera:

«Si imposa la retirada dels combatents estrangers que hi ha a Espanya, i així amb particular urgència. Això, a més d'esser necessari, té la valor d'un símbol. Tots hem d'aportar els nostres esforços perquè tingui èxit aquest esforç, i el Govern francès completa amb l'ajut unànime dels ací reunits».

ALTRES INTERVENCIOMS

El discurs d'ahir altres intervencions d'interès. La del representant de Mèxic, atacant durament els estats feixistes que intervenen en la guerra espanyola i acabant amb la petició que la Societat de les Nacions ha d'ajudar totes les sol·licituds que li faci el Govern espanyol.

La dels representants de Noruega, Polònia i la dels d'Austria i Hongria.

UNA GUERRA CIVIL HAURIA ACABAT EN POC MESOS, DIU LITVINOV

Però de totes les potències que parlaren després de França i Anglaterra, destaca sobretot la del representant de la URSS, Litvinov. Del seu parlament voliam destacar-ne els següents paràgrafs:

«Amb l'acord de no intervenció solament es va aconseguir sacrificar els interessos d'Espanya. Este segur que haurien pogut aconseguir-se els mateixos resultats si haguessim significat que en el cas que la intervenció a favor dels rebels continués, nosaltres ajudaríem el Govern

EL POBLE ESPANYOL DEMANA EL RETORN AL DRET INTERNACIONAL, DECLARA ALVAREZ DEL VAYO

1 per final de la sessió, la contesta brillant, descarnada d'Alvarez del Vayo als parlaments dels delegats de França i Anglaterra:

«Durant tot un any els Governos representats al Comitè de Londres, que aplicaren lleialment la política de no intervenció, feren grans esforços per tal d'aconseguir que aquesta política fos efectiva. Durant aquest temps, el poble espanyol ha estat objecte i víctima d'un tractament internacional inaudit, i durant un any esperà cada dia, dintre d'un esperit de sublim sacrifici, el resultat pràctic de les deliberacions del Comitè de Londres.

A les trinxeres de la llibertat, on continuava la lluita, no tan sols per Espanya i per a Espanya, sinó per a la pau mundial, calgueren milers i milers de combatents espanyols, esperant que aquesta política, crea-

CLINICA GALLEGO - VIESURINARIES

Consulta 11 a 1, 430 a 9. E. 10 a 7

Carrer Nou de la Rambla, 19. PELL, SANG, VENERI, PROSTATA. MATRIU, IMPOTENCIA, DIATERMIA. Director: Dr. Riu Fort.

FELICITACIO AL GENERAL POZAS

Caspe, 29. — (Del nostre enviat especial). — El governador general de Caspe ha dirigit a l'armada general de Caspe.

«Felicito V. E. per magnífic comportament exercit de l'Est, que ocupat Bessiers ha ocupat extensament vides i propietats població civil i ha demostrat la maduresa militar i política a que ha arribat sota el seu comandament. — El saluda».

Més detencions d'elements de la "quinta columna"

Madrid, 29. — La policia ha practicat un nou important servei. Col·lectivament detinguts els primers instantos del moviment, procedents de les files faccioses i afiliats als requetés, els quals foren fets presos a la Guadarrama, els tribunals de la República decretaren la seva llibertat per manca d'elements al seu càrrec; però, comprovades les seves activitats profundament sospitoses, els foren sotmesos a una estricte vigilància que la culminarà amb la detenció d'un element faccís que servia d'enllaç d'aquests subjectes i altres que formaven part de l'organització. Aquesta detenció fou seguida de la d'un dels requetés esmentats, persona molt destacada per ésser envinyer a La Rioja, i com a mecànic afiliat a una organització sindical, es feia passar per conductor. En es-corollari se li trobà un salcondit falsificat de la Direcció General de Seguretat i diversos gaudets de treball, carnets que també estaven falsificats.

EL PARE SANT INTEGRA EL FRONT FEIXISTA

Ciutat del Vaticà, 29. — El pare sant ha lliçat una enciclica en la qual denuncia els perills que amenacen la civilització. Aquesta perillós el comunisme i les reaccions contra el comunisme que, pel cult a l'Estat i el desig de restablir l'ordre públic, fan oblidar la prudència evangèlica i revivir les costums paganes.

DISPARS D'ARTILLERIA SOBRE MADRID

Madrid, 29. — A darrera hora de la tarda, els rebels, per tal de ventjar els seus contratemps, han disparat algunes canonades contra Madrid.

S'ESTABLEIX EL RACIONAMENT DEL CARBO DE COC I DE LA LLENYA

Per tal que tot el combustible que entra a Barcelona arribi al públic romanent, la Comissió Regional de Provisions ha disposat que a partir d'aquesta data, igual com es veïent amb el carbó vegetal, quedí racionada la venda del carbó de coc, aglomerat de totes menes i taxons de llenya.

Per a aquest racionament s'erran les mateixes targes del carbó vegetal i s'empraran idèntic procediment. Les setmanes que no pugui ésser distribuït carbó vegetal, es distribuïran en forma equitativa els altres combustibles de què disposin les carboxeries, amb el ben entès que una transgressió del que resta disposat comportarà una ràpida i energica sanció.

RERAGUARDA

En la nostra guerra — en dia nostra no vull dir que no — fin. guí més gran volada — ni ha quedat consumida amb la seguretat col·lectiva i individual de tots els homes lliures del món i amb llur desenvolupament polític.

En la nostra guerra s'ha jugat una sèrie de factors polítics i materials de tal envergadura que tots passen a ésser, una cosa precisa que la diferència d'altres guerres que, si han tingut un abast superior, han tingut en canvi un contingut moral molt interior.

Cosa lògica, doncs, és que ens hem hagut d'afegir a descomptar el que en una altra guerra es comptaria, reraguarda i avantguarda; a la nostra, tot no ens capacitem d'aquesta veritat, caminarem amb una sola cama. En aquesta nostra avantguarda, que no es pot enfrontar a la nostra contra els nostres enemics al seu medi, és un factor del feixisme i al situar la entre els espositos de desfecció a la nostra guerra.

Ens trobem a l'acabament de l'estiu, després de calorosos mesos de guerra, amb una recrudescència de la cinquena columna. Cada dia, les autoritats ens fan saber el descobriment de noves formes d'actuar dels feixistes a la nostra reraguarda i la captura d'alguns.

Els organismes oficials, abans del 23 de juliol, que s'han multiplicat des del feixisme i que segurament no han canviat d'ideologia després de la data esmentada. ¿Per què hi són allà, encara? El càrrec ocupat per aquest emboscador serret, la majoria de les vegades, indubtablement, per a llançar la llavor que...

que aquest li dona, fructificant entre la gent timorata i indefinida que vegeta a la nostra reraguarda. Cal, doncs, esvar d'entre nosaltres tota mena de sentimentalisme, incomprensible en aquesta hora crucial per al nostre esdevenidor. El que no comprenem la responsabilitat que contreu i calla el que sap sobre un feixista emboscador, és un còmplice i, per tant, responsable de la mort dels nostres soldats i de l'assassinat dels nostres infants i de les nostres dones, a la reraguarda.

Cal perdre els escrúpols incomprensibles i ajudar amb tota la nostra ànima a desemmascarar els nostres enemics a la reraguarda, que són força més perillosos que els dels parapets i que intenten realitzar el que executen els seus amics a Bilbao i a Santander.

B. R. E.

Prec de l'Agrupació Professional de Periodistes

L'Agrupació Professional de Periodistes prega a tots els seus afiliats que passin durant la present setmana pel seu estatut social, per tal d'emplenar els fulls corresponents per a l'inscripció individual de tots els afiliats a la Federació Nacional d'Arts Gràfiques, ja que aquest requisit no forma part de la nostra central sindical.

El Comitè Directiu té en compte la premissa del III Congrés de la U.G.T. a Catalunya.

FRONTO NOVETATS

Una targa, a dos quarts de 5.

A PALA: ROBERTO-PERA. CONTRA: NARRU II-CAMPOS. NIT, a un quart d'onze: IZACURRIE I-JAUREGUI.

A PALA: ZARRAGA-UNAMUNO. Detalls per cartell.

FRONIO IXIKI-ALAI

Avui, nit, a les deu: AURORA. CONTRA: LUMI-MARY.

Demà, tard, a les quatre: ANTONIA-MARY. CONTRA: ALEGRIA-LOLLILA. Detalls per cartell.

ACTE FRANCMAÇONIC

La francmaçoneria catalana i repara una novetat entre nosaltres. Volem celebrar una Anada Blanca en plena llum pública, acte pel qual convidem el públic. Podrem conèixer llurs actes i la gent de la qual han estat perseguits i assassinats a la zona dominada pels facciosos.

En la intimitat de l'ordre, per mitjà d'aplics francmaçons, com el que prepara, s'invita a molt pocs des de llavors, a entrellucar el misteri que envolta la francmaçoneria.

Els tals aplics, pel fet de tornar-s'hi la concurrència de prolats són designats amb el nom de «francmaçons».

Es que en aquestes moments de gran preparació d'home, gent, cultura, política, agrarment, l'ordre de la francmaçoneria catalana, vers la francmaçoneria dels Estats Units de Mèxic i permetrà al món profa d'apreciar una simple fàbula de l'organització que lluita tothora a practicar el B. s'ignora l'herència germànica de tanta significació a l'esclat polític i cultural.

No ens és possible avui ésser més explícits. L'acte es celebrarà el proper dia 10 d'octubre al Palau de Belles Arts.

Accidents del Treball

Malaltia

Incendis

Vida

Mutua General de Seguros

TRENTA-UN ANYS D'ACTUACIO SOCIAL

Baimes, 17 i 19

Telèfon 20755

Comitè de Control Obrer que vetlla pels interessos obrers

Cent Delegacions i Sucursals a CATALUNYA

GIRONA: Rambla de la Llibertat, 23

FARRAGONA: Av. de la República, 11

LLEIDA: Avinguda de la República, 24

ELS BARBERS

Sembla procedent que després d'haver parlat de pentinats i de la barberia, el bigot parli també dels barbers. La majoria de pobles salvatges que pelats de cara, alguns utilitzen vegetals per a rasar-se la cara. La raça catalana ens explica que abans els homes s'afaitaven servint-se d'una herba anomenada amb els noms d'herba de pipot i d'herba de tall. Segons deu popular, aquesta herba té unes fulles tallants i agudes com un tall de navalla, tant que si quan un pagès llaura la rella topa amb una mica d'aquesta herba, li talla la rella com si fos de fràgil paper. L'home ha perdut per complet la noció de la jesomia d'aquest vegetal, que altrament es cria en uns llocs tan amagats i recòndits que és gairebé impossible trobar-la. Només hi ha un ocell que la coneix ben bé i que sap els amagatalls on es cria: el pipot. Quan algú desitja posseir aquesta herba meravellosa, ha de cercar un niu de pipot, esperar un moment que la vella sigui fora i aleshores, amb una planxa de ferro, ha de tapar ben bé el niu perquè la vella no hi pugui entrar quan torni. Aleshores la mare va a cercar unes fulles de la tal herba, la frega ben bé per damunt del ferro que al moment es fondeix i li deixa pos llure al niu. I el qui li interessa posseir de la tal herba, pot recollir les engrunes que el pipot deixa caure o bé aprofitar la que li ha sobrat. Duen que els lladres usen aquesta herba per tallar els barrots de les reixes de les presons per tal de poder fugir, i que els anomenen herba del ferro o «tallaferron». És molt remarcable que la veu de la tradició i que la superstició mantinguin encara el record del temps en què veritablement hom havia d'utilitzar elements vegetals per a rasurar-se.

En època històrica i després del descobriment del vidre hom se'n servia per a afaitar-se. La navalla és relativament moderna dintre de la llarga vida de la humanitat.

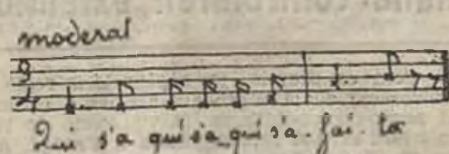
LA BARBERIA, LLOC DE GATZARA I TABOLA

Sembla que fou a Sicília el primer lloc on es convertí l'art d'afaitar en una professió i, per tant, on es fundà l'ofici de barber. En ésser conquistada aquesta illa per Roma, els romans van importar els barbers. Primerament els barbers no exercien en establiments especials, anaven pel carrer pregonant la seva indústria i afaitaven enmig del carrer. Més tard, van posar botiga. Les barberies eren llocs de reunió de gent i lloc de gatzara i de tabola, fins al punt que l'imperi hagué de dictar diverses leges lleis cominatòries contra els barbers fins acabar per expulsar-los. Els primers barbers, a més del que fan avui, tallaven les ungles, rentaven la boca i es lluraven a d'altres aspectes d'higiene íntima.

A LA NOSTRA TERRA

Abans a Catalunya el barber no era tingut com un ofici i s'hi lluraven gent que practicaven altres feines i que tenien l'afaitar com un complement. Era corrent queessin de barber els estudiants, els quals se'n servien per ajudar-se econòmicament en el curs dels estudis. En canvi la veu popular diu que els pagaven amb un traquet d'aigua, amb una urra o encara d'una manera pitjor. Era corrent que els barbers gressin per les cases propietats d'una botiga de terrissa i d'una ampolla d'aigua. A cada casa es feien escalfar una mica d'aigua per a omplir l'ampolla, la qual feien servir per a la casa on havien d'anar en sortir d'allí i, a l'arribar, ja podien posar-se a la feina sense haver d'esperar que els faguessin escalfar l'aigua. Hom creia que si es remullava amb aigua calenta, la feina era més fàcil. Portaven una bola de sabó per a remullar la cara i una grossa nou que feien posar a la boca del client per tal que la veu es mantingués més tiada. En treure-se la d'una client de la boca, la rentaven una mica amb aigua de la dita ampolla i ja estava a punt de tornar a servir.

Del nomadisme urbà dels barbers romans de què hem parlat, quelcom n'hem trobat a Barcelona. Fins a dos anys que passant per la Mar Bella vam veure un barber que afaitava a ple aire enmig de la platja i sota les branques, i que en voltar i pregonar la seva indústria ho feia amb el riuó crític que transcrivim

L'afaitar a Pare Lluís era correntíssim i gairebé era el sistema únic quan el barber no anava a domicili. Hom no concebia els barbers instal·lats en botigues; els primers ho feren en barracotes de fusta.

AL CARRER DE LA BORIA, LA PRIMERA

La primera barberia de la nostra ciutat s'obrí al carrer de la Boria, i tot Barcelona hi acudí encuriosit intensament a veure aquella nova mena d'establiment.

El lloc típic dels barbers barcelonins era l'Esplanada o sigui el gran pla que s'estenia davant de la Ciutadella destinat a manobrar la tropa. Allí també hi havia les forques i a la seva vora eren nombrosos els barbers i els corders que aprofitaven aquell espai ample per a estrocar cordes. Hi havia dos preus, segons hom es volgués afaitar de cara o d'esquena al sol, com que si el client s'afaitava d'esquena al sol el barber havia d'estar-hi de cara i resultava molest, cobrava més per la feina. De cara al sol costava un xavo i d'esquena un quarto. Aquestes barberies van subsistir fins ben entrat el darrer terç del segle passat i són ben bé del record de la generació dels nostres pares.

FA CINQ ANYS ENCARA SUBSISTIA

Un record d'aquestes barberies de l'Esplanada era la barraca de barber que fins fa uns cinc anys subsistí al Pont d'en Bibomba vora del lloc de la barraca tan menuda que només hi cabia el barber i com a màxim un altre client i mes del que quedava. Nosaltres més d'una vegada havíem vist la perruquia esperar-se pacientment al carrer, adhuc aguantant el zàfec en dies de pluja.

ALTRES ACTIVITATS DELS BARBERS

Els antics barbers eren també sagadors, donaven lapatges i es lluraven a d'altres practiques mèdiques com a ajudants de metge. De nos en parla la muga popular. En la canço de Don Joan i Don Ramon ens diu:

«Don ventu vos el meu fill
color de cara mudada?
«Mare vine de cal barber
sangria de mort m'ha dada.»

En la canço humorística de la Cigala, Sant Josep en sent cantar una i per fer-la callar li venia cop de pedra i la mig estabellia i aleshores agafava de guarir-se cercant qui ho mugué fer.

GRAN SALON

PARA CORTAR Y ARREGLIAR EL PELO

ATENCION

Un maestro peluquero
Bastante menesteroso.
No gozaba de reposo.
Veniendo en gran dinero.
Mas luego, en su desespero
Otra especie de peine.
Con la cual creyo ganar
Para poder subsistir
Y al intento hizo imprimir
Esta hermosa circular

GRAN SALON.

Para señoras, señores
Llegad a mi gran salon.
Que hallareis provision
De perfumes y de flores
Los bucles con mil primores
A ambos sexos dejare
Con el compas medire
Vuestra hermosa cabellera
Y en otra parte es quimera
Que peinen como yo

Barcelona: Imprenta de J. Llorens, Palma de Sta. Catalina n. 6.

Ventall vuitcentista dels «bellers», que foren els recursors de la perruquers d'avui

DE CARA AL SOL. — Els antics barbers de l'Esplanada de Barcelona, segons un dibuix de Manuel Moliner

«Sant Josep ja fer un pregó
per Sevilla i per Granada
vinguin metges i barbers
per curar-ne la cigala.»

El refrany ens parla a bastament dels barbers:

Barber
o boig o parlador.
Barber mut
mai s'ha conegut.
Ni barber que sia mut
ni músic de cervell pur.

Ni barber mut
ni músic que no sigui mogut.
Amb la dona i el barber
procura estar-hi bé.

Barbers i sangradores
a l'infern de dos en dos.
El fill del carnisser
no el vulguis per barber.

Barber mudos
ja la llaga pudenta.
Mes desengienat
que un barber en diluns.

Tres sabaters, tres sastres i tres barbers
nou zerraires i divuit mentidera.
El metge, per receptor;
el barber, per curar;
i l'advocat per enganyar.

Metge joie
barber vell.
i apotecari ric.
Quan un pobre s'afaita per amor de Déu.
les estrelles veu

A la barba del boig
tothom aprèn a rapar.
Barba ben remullada
és mig afaitada.
Un sabater, un sastre
i un barber, són tres persones
i no són res.

Un sabater, un sastre
i un barber
no fan un home verdader.

«BELLESSES» I «BELLERS»

Hi havia uns barbers especialitzats a pentinar dames i a rentar-los el cap, tallar-los les ungles i curar del seu embelliment facial. A aquesta faceta s'hi dedicaven tant dones com homes i potser més encara de les primeres que rebien el nom de «belleres», i de «bellers», això és, les que embellien o curaven de la bellesa. Tenien pensada a la llinda del seu establiment i com a reclam de la indústria, una grossa boria vermella. Les belleres i els bellers de gran port la tenien de seda, les de la menestralia de llana i les de la gent humil de cotó. Les antigues belleres es convertien en les fines ja poc actuals pentinadores i la vella boria vermella amb la trena de crepe acabada amb una grossa llagada de paper si vermell.

(Escrit expressament per a ULTIMA HORA.)

JOAN AMADES

ESGUERRATS QUE DEMANEN ALMOINA

D'un temps ençà abunden pels carrers de Barcelona els esguerrats que demanen almoina. Al mig de la Rambla, a les hores de més concurrència, als carrers més centrals, us trobeu al pas figures horribles mutilades que us demanen desesperadament els cinc centims.

Aquesta visió trista no concorda pas amb els postulats d'assistència social, de generositat, que hom diu que han triomfat amb la revolució. ¿No hi ha un lloc als asils per a aquests pobres? ¿Quin concepte formarà hom d'una societat que els condemna a pidolar, llançant damunt l'asfalt de la via pública?

«La Dona a la Ramonada»
prega a totes les seves afiliades
que passin per l'esta ga social
(Avinguda 14 d'abril, 389, 1. r.),
Societat de Treball, que s'hi lluraran llana per tal de confeccionar jorolls per als combatents.

La curiosa figura de l'Aga Khan, President de l'Assemblea de la S. de N.

Una figura curiosa, fins i tot una mica pintoresca, és la del senyor Aga Khan, president de l'actual Assemblea de la Societat de Nacions.

Aga Khan, príncep hindú i cap religiós dels musulmans de l'Índia, és el net d'Aga Khan I, el qual descendia d'Alí, gendre del Profeta i dels antics reis de Persia, i havia establert la seva au-

que li ha donat una gran popularitat europea. Aga Khan, fabulosament ric, viu gairebé sempre a Londres, i és un dels puntals de la vida dita «de societat» de l'oest europeu, car les seves activitats d'home de món es desenvolupen simultàniament a les capitals d'Anglaterra i de França.

Aga Khan és, pel damunt de tot, el propietari d'una de les quadrilles més famoses del món. Els seus cavalls han aconseguit molts grans premis, i la seva lluita de «turflista» és gairebé la màxima atracció mundana dels hipòdroms anglesos i francesos.

El seu rostre bru, coronat de cabells blancs, inspira moltes simpaties, no tan sols en el gran món, sinó adhuc entre la massa. Fa uns anys, feu parlar extraòrdinàriament d'ell, quan es casà amb una humil modisteta parisense, que avui, convertida en la Begum Aga Khan, és una de les primeres dames de les societats londinenques i parisenses.

Tot plegat ha fet a l'Aga Khan una fama de «bon vivant», que ha estat fèrtil en anècdotes. Conten, per exemple, que cada any rep dels seus fidels, els musulmans hindús, un tribut en or, d'un pes exactament igual que el de la seva persona. Aleshores, hom pinta les preocupacions d'Aga Khan per a no perdre la línia, preocupacions encaminades en el seu cas — a la inversa dels estels cinematogràfics — a guanyar com més quilos millor.

Seguí com sigui, l'Aga Khan és un personatge que la rígida Anglaterra es pren molt seriósment. La metrópoli correspon tant com pot a la fidelitat que aquest príncep hindú li ha servit durant tota la seva vida. L'ha emplenat d'honors i li ha confiat, a vegades, missions diplomàtiques delicades.

Ara, l'ha assegut a la cadira presidencial de l'Assemblea de la Societat de Nacions, per a gaudi dels caricaturistes, que han fet tota mena d'acuditges polítics a base de la seva qualitat de propietari de cavalls de cursa, i s'han cansat de dibuixar-lo amb la indumentària clàssica: levita, plastró, barret de copa gris i una camella al trau...

toritat religiosa damunt dels musulmans ismailians de l'Índia.

Molt jove, l'actual Aga Khan, es barreja activament als afers polítics i posà d'innovador, però sense apartar-se mai del més estret lleialisme envers Anglaterra. Fundador de la lliga panmusulmana de l'Índia i de la Universitat musulmana d'Aligarh, s'esforça a facilitar a l'emigració hindú un establiment a l'Est africà.

Al principi de la Gran Guerra, llança una crida a tots els musulmans invitant-los a enrolar-se sota les banderes britàniques, i, després de l'entrada en guerra de Turquia, envia els seus correligionaris una proclamació per a assegurar-los que els Aliats eren amics de l'Islam. El 1919, defensà a Europa la causa turca i contribuï al manteniment dels turcs a Constantinoble. El 1924, per bé que inútilment, reivindicà la successió al Califat, aleshores vacant per la caiguda del soldà de Turquia.

Aga Khan és també, en les seves hores, escriptor. Té un llibre, «L'Evolució de l'Índia», que ha influenciat bastant el seu país. Però, al costat del polític i del cap religiós, conviu en Aga Khan una altra personalitat, que és la

Los dones han de preparar-se a ocupar els llocs vacants que deixin els mobilitzats

València, 29. — El ministre de Defensa Nacional ha facilitat la nota següent:

«El ministre de Defensa Nacional té en estudi un decret, que sotmetrà en data pròxima a l'examen dels seus companys de Govern, restringint les exempcions del servei militar establertes per a determinades indústries, i aubant radicalment altres que han vingut creixent sense altre empar que l'habu. Aquest decret, i la crida de lleues que ultimament s'ha decretat, haurà d'originar en fàriques, tallers i oficines gran nombre de baixes entre el seu personal masculí, baixes que poden i han d'ésser ocupades per dones, com ocorregué el 1914 i 1918 als països europeus, que implicats en la Gran Guerra hagueren de realitzar una amplíssima mobilització.

El ministre de Defensa, en prevenir públicament aquesta immediata contingència, ho fa amb el propòsit que les dones espanyoles s'apressin a cobrir en l'organització industrial i burocràtica del país, les vacants que la mobilització militar, cada dia més intensa, haurà d'ocasionar, i destruir la llegenda fins ara atribuïda com exclusiva als varons»

Dos avions facciosos, abatuts al Nord

RIBADESELLA, "TERRA DE NINGU"

Gijón, 28. (Servei exclusiu de Pe- bus estat concentrada avui al sector de Cabrales. Al matí, bastants dels facciosos, ajudats per prop de quaranta aparells de bombarders i caces i masses d'artilleria, atacaren les nostres posicions de Bustasurra. L'aviació protegí la infanteria i hagué moments en què una secció rebel, molt a prop dels nostres aparells, fou bombardejada pels nostres aparells rebels, els quals pot assegurar-se que la destrucció fou complet amb les consegüents baixes de soldats facciosos. Poc després arribava un batalló de refres i l'enemic tornà a empenyer, i les nostres forces rebieren ordre de retirar-se, que ho feren ordenadament i ocupen noves posicions per la dreta de Néstas.

Al sector de la costa, després del nostre repliegament a la riba espanyola del riu Sella i d'haver estat vora el pont i evacuat Ribadesella, que ve a ésser alba, per estar bastant estirra de ningú, per estar bastant pel foc de les nostres metralladores, la jornada d'avui ha estat de completa tranquil·litat.

Als sectors dels ports, a l'alt de Pajares i Tarna, tampoc no hi ha avui novetat. Sens dubte l'enemic acusa el càstig que s'ha donat a la qual jornada enemiga es presenten vegades durant el dia sobre i entrant. Sortiren els nostres canons de vigilància i les nostres forces de vigilància de la costa anuncien moment abutut un aparell de dos motors, que entrà al mar, incògnit, també a l'altura de Grado, es noten tres caces feren caure un avió. Per la nostra banda, no hi ha novetat.

A la zona del mar, en canvi al port del Musel un vaixell mercant, disparà sobre ell un pirata avarós, canonicat, però no el tocà. Les bateries de costa repel·liren l'atac i el vaixell entrà sense novetat.

OFENSIVA A L'ALT ARAGÓ!

Antitancs en acció sobre Orna i Arto, hores abans de caure, aquests dos poblats, a poder de les forces republicanes que es cobreixen de glòria a l'Aragó pirinenc (Centelles)